

La tribuna

Invertir en el futur

La inversió estrangera ha d'arribar sense traumes ni esquinçaments

JAUME
Bartumeu

El 29 de març *L'Observatoire français des conjonctures économiques* va presentar a París les seves previsions de creixement per a l'economia mundial per 2012 i 2013. Segons l'OFCE l'onada d'austeritat pressupostària de la zona euro induirà enguany una recessió del 0,4% a Europa.

Xavier Timbeau, director del departament d'anàlisi i previsió de l'OFCE, declarava a *Libération* el divendres 30 de març que el que s'esdevé a Grècia i a Portugal comporta una descomposició de l'Estat: «Hom hi liquida actius públics i hom desmantella la protecció social».

L'analista francès explicava també a *Libération* que les polítiques restrictives de la inversió pública tenen un impacte directe en l'activitat econòmica, amb un efecte multiplicador.

«Perquè menys despeses públiques i més impost redueixen l'activitat o els ingressos de les famílies».

En la mateixa línia d'anàlisi s'expressa Antón Costas, catedràtic de Política econòmica de la Universitat de Barcelona. En una tribuna publicada dijous passat a *El Periòdic de Catalunya*, Costas deia que «... el cop d'austeritat no està resolent els problemes. En canvi n'està creant de nous, de perilloses conseqüències».

A casa nostra sortim d'una Pasqua que, dissortadament, no ha estat prou bona per augmentar l'ocupació hotelera i reactivar el comerç.

Que estem malament, ho sabem prou bé.

I també sabem que per sortir d'aquesta situació calen sacrificis i esforços.

Tant al conjunt d'Europa com a Andorra, que també és Europa, ni el superàvit és el paradís ni el dèficit és l'infern.

El govern de DA, aixoplugat en la majoria absoluta, no vol cap control ni cap transparència de les seves actuacions discrecionals

El perill és el fonamentalisme contra el dèficit que està surant.

El govern de DA, alumne aplicat de les polítiques europees liberals que porten a la recessió, intenta transmetre la sensació que l'Executiu sap bé què fa i cap on va. Però un any després de l'onada taronja aquest esforç és cada cop més inútil. No hi ha cap fil conductor que no sigui la inversió estrangera peti qui peti.

Pretendre que la solució de tots els problemes de l'economia andorrana es trobarà amb l'arribada anunciada d'una altra onada, la de la inversió estrangera, és una enganifa.

No hi pot haver cap arribada d'una onada de positiva inversió es-

tranger, que afavoreixi l'economia productiva, amb un projecte de llei pensat des de la cultura del «pelotazo» de l'economia especulativa.

L'advocat J. M. Rascagneres escrivia el dia 28 de març al *Diari d'Andorra* que el projecte de llei d'inversió estrangera «es caracteritza bàsicament per una discrecionalitat administrativa, antagònica amb la seguretat jurídica tan demanada». I continuava dient: «Cap garantia, ara per ara, es dona als inversors respecte a la fiscalitat que hauran de suportar mentre treballen a o des d'Andorra o en el moment, que esperem llunyà, decidiren sortir del país».

Efectivament, la rellevància formidable de les autoritzacions d'inversió estrangera està generant pre-

ocupació en molts sectors de la població i l'economia andorrana.

Hotelers, metges i farmacèutics han estat els primers a fer públiques les seves reticències. D'altres sectors també es queixen. Però en el règim de la majoria absoluta de DA, tenen por de manifestar explícitament el seu rebuig.

S'entén la por. El govern de DA, aixoplugat en la majoria absoluta, no vol cap control ni cap transparència de les seves actuacions discrecionals. A la Cambra de Comerç ja ho van comprovar fa quinze dies quan DA els va respondre agrament rebutjant les seves propostes d'esmena a la llei d'inversió estrangera.

El Grup parlamentari socialdemòcrata ha presentat unes esmenes, que hem fet públiques fa deu dies, amb les quals posem en evidència l'orientació obscurantista del projecte de llei d'inversió estrangera. Un projecte que assenta l'arbitrarietat i que, en guardar secretes les decisions d'acceptació o de refús de les

NOE

inversions estrangeres, és contrari a l'Estat de dret.

La crisi és molt dura, però no tot s'hi val.

Més que no pas un Estat de dret, DA ens transporta a una Estat de desmoralització de la ciutadania.

Per a la gent de DA l'Estat de dret està farcit de territoris d'excepció. S'equivoquen.

El principi fonamental de l'Estat de dret és la igualtat davant la llei.

I a l'Andorra taronja de DA ja es veu que la llei pot adaptar-se segons convingui a determinats sectors socials o a persones concretes.

¿On és l'equitat? ¿On és la seguretat jurídica?

Senzillament el govern de DA posa les seves condicions. El govern de DA pretén legitimar aquest veritable atemptat legal invocant l'excepcionalitat de la situació.

Les polítiques d'excepció són, sempre, una amenaça per a la democràcia.

Amb el fals argument de crear llocs de treball, el que sigui, podem marcar el nostre futur per a moltes dècades.

La gent, la ciutadania, té por de perdre la feina. Aprofitant la por, que DA no ha parat d'atjar, es defensen propostes apel·lant a aquest, comprensible, terror a la desocupació.

I en aquest escenari els que esmoren les dents inversores darrera la proposta de DA són, clar i català, els aprofitats. Els que esperen percentatges i busquen comissions.

L'arribada d'inversió estrangera a Andorra ha de canviar en moltes coses, però ha de fer-ho sense traumes ni esquinçaments. Ha de fer-ho a partir d'una àmplia entesa i de la suma de tots els actius.

Per això necessitem un país modern amb una economia competitiva.

I Andorra necessitaria un govern fort i independent. I el que tenim és un govern fort amb els febles i tou amb els poderosos. ≡

President del grup parlamentari socialdemòcrata